

сестра ти. Искахъ само да ти дамъ да разберешъ колко злѣ правеше, като искаше да запрешъ онази клета гадинка. Колкото тебѣ станѣ мъчно, кога ти казахъ, че ще та затворятъ и нема да бѣдешъ вѣче слободенъ, толкозъ мъка е паднало на нея птичка, кога си ѝ зель слободата. Помысли ли колко трѣба да са тѣжили дѣцата ѝ и баща имъ за нея! Туй не си са сѣтилъ ты; ако бѣше ти дошло на умъ, нещеше да хващашъ птичето. Не е ли, Митко, тѣй?

Мишко. — Тѣй, мале, таквози нещо не ми минѣ презъ ума.

Буля Штоеница. — Кога е тѣй за напредъ помни, не дѣй забрава, че таквизи божи гадинки сѣ направены да живѣятъ слободно, както насъ, и безъ милость челѣкъ е този, който съ горчевини напълня тѣхныя кѣсъ животъ. Азъ щѣ ти изчетѣ едни стиховцы за да помнишь по-добрѣ таз случка. Можешъ ли гы изусть науче?

Мишко. — Стиховцы и пѣсни учѣтъ са най-лѣсно и гы много обичамъ. Прикажи гы, мале, повтори гы, потрети, и азъ ще гы запомнѣ.

Буля Штоеница. — Слушай гы и глѣдай добрѣ да са втѣлпятъ въ ума ти. Ей гына, туй сѣ тѣ: